

бы Мя издали на Іудей-тѣ. Но, Мое-то царство не е отъ міра сего.“

Пилатъ попыталъ: „та Царь ли си Ты?

„Ты казувашъ,“ отговорилъ Господь, „че сѣмъ Царь! Азъ затова сѣмъ ся родилъ и затова сѣмъ дошълъ въ мѣръ да свидѣтельстввамъ за истинѣ-тѣ, и който обыча истинѣ-тѣ, той ся повинувъ на гласа Ми.“

„Что е истина?“ рекълъ Пилатъ и съ тыя думы излѣзълъ камъ Іудей-тѣ и казалъ: „азъ не намирамъ въ Него ни-каквѣ винѣ.“

#### ГЛАВА LXXXIV.

Иисусъ Христосъ прѣдъ Ирода.

Като видѣли, че Пилатъ не рачи да обвини Іисуса Христа, архіереи-тѣ още повече настайвали съ жалбы-тѣ си противъ Него, говорящи: „Той развращава народа со Свое-то ученіе, проповѣдующи по всичкѣ-тѣ земѣ Іудейскѣ, отъ Галилеѣ даже до Іерусалима.“

Пилатъ, като чулъ за Галилеѣ, попыталъ: „че Той Галилеянинъ ли е?“ Кога му казали, че е отъ владѣнія-та Иродовы, то Пилатъ испратилъ Іисуса Христа до Ирода, който былъ такожде дошълъ въ Іерусалимъ за праздника на Пасхѣ-тѣ.

Пилатъ былъ человекъ уклончивъ. Той не искалъ да осѣди на смѣръ невиннаго, но нѣмалъ доста твърдость да Го защити и чрѣзъ това да возбуди противъ себе негодование-то на първосвященницы-тѣ и на старѣйшины-тѣ Израилскы. Той ся обрадовалъ, че ще може да устрани отъ себе това дѣло, като го прѣдаде на Ирода, комуто съ това наедно показвалъ учтивость. Постѣпѣнка-тѣ на Пилата былъ смѣтливъ, но никакъ не добродѣтеленъ. Человекъ добродѣтеленъ прави добро, безъ да мысли, какво ще кажатъ лоши-тѣ человекы.